

Teksti sisältää paljon adjektiiveja

Lahdenpohjukan punaisien rantavajojen värit heijastuvat peilikirkkaan hopeisen veden pintaan kauniina peilikuvana. Kauempana jyrkän mäen rinteessä venevalkamien yläpuolella paistattelevat päättyvän kuuman päivän auringossa elävän kylän kauniit talot, vanha ylväs kansakoulu ja pitkä matala motelli. Kauempana metsän siimeksessä loistavat uudemman asuinalueen talojen kirkkaat katot ja vasemmalla aivan uusi lomakylä.

Olemme palaamassa pienen kauppiasryhmän kanssa koko päivän kestäneeltä onnistuneelta kalastusmatkalta Suomenlahden itäpohjukan kalaisilta vesiltä. Saalinamme on verkoilla saatuja isoja siikoja ja pulskia ahvenia, sekä uistelemalla pyydettyjä valtavia haukia. Ryhmä pulisee innosta puhkuen veneen lipussa pitkään linjakkaaseen laituriin, Lyhyt tukeva pitkäviiksinen kauppias kerskailee muille, miten hänen saamansa valtava kala saatiin kovan pitkän taistelun jälkeen veneeseen. Kuuntelen kehumista virkani puolesta, koska olen toiminut ammattilaisena kalastusoppaana jo pitkälti yli kolmattakymmenettä vuotta. Vene kiinnitetään joustavin uusin naruin puhtautta hohtavaan laituriin.

Kylästä on vuosien saatossa kehittynyt loistava esimerkki aktiivisesti toimivasta matkailupalveluja tarjoavasta saaristolaiskeskuksesta. Kylä on saanut kannustavaa tunnustusta toiminnastaan, kuten Elävä kylä 1996 ja Vuoden Kesäkylä 2005. Menestyksen takana on ollut erittäin aktiivinen kyläyhteisö, joka voimia säästelemättä on yhdessä kehittänyt kylänsä toimintaa.

Kuten kasvavissa kylissä yleensä, täältäkin löytyy omat joutomiehensä ja leppoisa rantaparlamentti, joka viettää huoletonta aikaansa rantavajojen viileässä katveessa. Miehet seuraavat varsin innokkaasti kylällä vierailevia kasvavia kalastus- ja turistiryhmiä, lyöttäytyvät näiden seuraan kalajuttuineen mahdollisen ryypyn toivossa. No se ei sinänsä häiritse virkeää kyläyhteisöä, vaan antaa jonkun mielestä jopa oman mausteensa kylän ohjelmatarjontaan.

Teksti ilman adjektiiveja

Lahdenpohjukan rantavajojen kuvat veden pinnassa. Kauempana venevalkaman yläpuolella päivän auringossa kylpee kylä, kansakoulu ja motelli. Kauempana näistä omakotitalot ja vasemmalla on lomakylä.

Olemme palaamassa kauppiasryhmän kanssa kalastusmatkalta Suomenlahden itäpohjukan vesiltä. Saalinamme on siikoja, ahvenia, ja haukia. Veneen lipuu laituriin ja kalakauppias kerskailee muille, miten hänen kala saatiin veneeseen. Kuuntelen tätä virkani puolesta, koska olen toiminut kalastusoppaana kolmattakymmenettä vuotta. Vene kiinnitetään laituriin.

Kylästä on vuosien saatossa kehittynyt saaristolaiskeskus. Kylä on saanut tunnustusta toiminnastaan, kuten Kylä 1996 ja Vuoden Kesäkylä 2005. Menestyksen takana on ollut kyläyhteisö, joka voimia säästelemättä on yhdessä kehittänyt kylänsä toimintaa.

Kuten kylissä yleensä, täältäkin löytyy omat joutomiehensä ja rantaparlamentti, joka viettää aikaansa rantavajojen katveessa. Miehet seuraavat kalastus- ja

turistirymiä, lyöttäytyvät näiden seuraan kalajuttuineen ryypyn toivossa. No, se ei häiritse kyläyhteisöä, vaan antaa oman mausteensa kylän ohjelmatarjontaan.